

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/33/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018201537
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201537.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a zo sudcov JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): INFORAMA a.s., Mlynské Nivy 54, Bratislava, IČO: 35 729 864, zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Špakom, Odborárov 49, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Tomášikova 46, Bratislava, IČO: 42 131 111, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2015/56242/MRV zo dňa 16.07.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/184/2018-104 zo dňa 6. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/184/2018-104 zo dňa 6. februára 2018
z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 v spojení s § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2015/56242/MRV zo dňa 16.07.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie príslušného stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. SU/CS 4462/2015/4/ZST-7 zo dňa 15.04.2015.

2. Stavebný úrad Mestská časť Bratislava - Ružinov rozhodnutím č. SU/CS 4462/2015/4/ZST-7 zo dňa 15.04.2015 nariadil odstránenie, tzn. uvedenie do pôvodného stavu: zasypanie výkopovej jamy a výkopových rýh, ktoré boli zrealizované pravdepodobne na prekládky inžinierskych sietí súvisiacich so stavbou „Bytový dom - Solivarská - Smolnícka ulica, Bratislava“ stavebníkovi (žalobcovi) na pozemku

parcela registra C č. 15568/64, zapísanom na LV č. XXXX pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť Ružinov, k.ú. W. podľa § 88 ods. 6 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „stavebný zákon“). Dôvodom uvedenia začatej stavby do pôvodného stavu bola skutočnosť, že stavebné práce (vyhlbenie výkopovej jamy a rýh) boli zrealizované v čase, kedy stavebné povolenie č. SÚ/2009/6889/23559-8/KAR-10 zo dňa 28.05.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2009 stratilo platnosť a stavebník nepodal žiadosť o dodatočné povolenie stavby napriek tomu, že ho stavebný úrad na to vyzýval.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku doplnil svoju argumentáciu v intenciách zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžk/17/2017-96 zo dňa 24.10.2018, ktorý nariadil krajskému súdu identifikovať stavebnú konštrukciu, ktorá odôvodňuje právny režim odstraňovania stavby podľa stavebného zákona, prípadne preskúmať, či právny režim uvedenia staveniska do pôvodného stavu (na ktorom sa nenachádza stavebná konštrukcia) možno podriaďiť pod odstraňovanie stavby.

4. Krajský súd uviedol (bod 40), že na daný skutkový stav je potrebné analogicky aplikovať ustanovenie § 88 stavebného zákona. Ak bolo v konaní preukázané, že stavebné povolenie č. SÚ/229/6889/23559-8/KAR-10 zo dňa 28.5.2009 už nie je platné, a žalobca napriek tomu realizoval práce smerujúce k prácam vymedzeným v tomto stavebnom povolení, sú takéto práce uskutočnené v rozpore so zákonom a stavebným povolením a je potrebné územie nimi dotknuté uviesť do pôvodného stavu. Uvedenie do pôvodného stavu je možné len zasypaním výkopových jám a rýh, teda ich odstránením. Hoci sa na stavebnom pozemku nenachádzajú stavebné konštrukcie podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona, niet iného právneho režimu upraveného stavebným zákonom, ktorý by skutkový stav, ktorý je v predmetnej veci v konkrétnom priestore a čase, výslovne riešil. Z uvedeného dôvodu správny súd postupoval podľa § 25 SSP v spojení s čl. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z., v zmysle ktorých ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (ods. 1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (ods. 2). Ako už bolo uvedené, právny stav tomu najviac zodpovedajúci je obsiahnutý v ustanoveniach § 88 a § 88a stavebného zákona, ktoré upravujú odstránenie stavieb. Napokon, žalobca uskutočňoval úkony smerujúce k realizácii stavieb, a preto je aj z tohto dôvodu možné aplikovať na túto vec ustanovenie § 88 stavebného zákona. Správne orgány oboch stupňov teda správne použili na vec citované právne ustanovenie a vo výroku prvostupňového rozhodnutia je správne a vykonateľne špecifikovaná činnosť, ktorú má žalobca uskutočniť: „uvedenie do pôvodného stavu: zasypanie výkopovej jamy a výkopových rýh, ktoré boli zrealizované pravdepodobne na prekládky inžinierskych sietí súvisiacich so stavbou „Bytový dom - Solivarská - Smolnícka ulica, Bratislava“ stavebníkovi (žalobcovi) na pozemku parcela registra C č. 15568/64, zapísanom na LV č. XXXX pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť Ružinov, k.ú. W.“. V ostatných častiach svoje rozhodnutie nezmenil.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ zastúpený advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

6. Sťažovateľ opätovne namietal, že podstatnou otázkou, ktorú bolo potrebné v súvislosti s prieskumom zákonnosti rozhodnutí riešiť bola platnosť stavebného povolenia č. SÚ/2009P6889/23559-8/KAR-10 zo dňa 28.05.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.12.2009, resp. prípadný zánik jeho platnosti z dôvodu nezačatia stavebných prác do dvoch rokov od právoplatnosti stavebného povolenia podľa § 67 ods. 2 stavebného zákona.

7. Ďalej mal za to, že krajský súd nerešpektoval právne záväzný názor kasačného súdu. Podľa

sťažovateľa kasačný súd uložil povinnosť krajskému súdu vykonať dokazovanie za účelom zisťovania čo malo byť odstránením stavby odstránené a krajský súd túto povinnosť nesplnil.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti mu doručenej dňa 16.07.2019 nevyjadril.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

10. Preskúmaním veci kasačný súd zistil existenciu zásadnej právnej otázky, a to, či predmet napadnutého rozhodnutia žalovaného „zasypanie výkopovej jamy, zasypanie výkopových rýh, ktoré boli zrealizované pravdepodobne na prekládky inžinierskych sietí súvisiacich so stavbou, ktorá mala byť uskutočnená“ možno podradiť pod právny režim odstránenia stavby podľa § 88 ods. 6 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

11. Kasačný súd konštatuje, že rozhodujúce skutočnosti krajský súd správne ustálil v bode 40 odôvodnenia tak, že „v konaní bolo preukázané, že stavebné povolenie č. SÚ/229/6889/23559-8/KAR-10 zo dňa 28.5.2009 už nie je platné, a žalobca napriek tomu realizoval práce smerujúce k prácam vymedzeným v tomto stavebnom povolení, sú takéto práce uskutočnené v rozpore so zákonom a stavebným povolením a je potrebné územie nimi dotknuté uviesť do pôvodného stavu. Uvedenie do pôvodného stavu je možné len zasypaním výkopových jám a rýh, teda ich odstránením. Hoci sa na stavebnom pozemku nenachádzajú stavebné konštrukcie podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona, niet iného právneho režimu upraveného stavebným zákonom, ktorý by skutkový stav, ktorý je v predmetnej veci v konkrétnom priestore a čase, výslovne riešil“.

12. Kasačný súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou prostredníctvom analógie podľa čl. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z., v správnom súdnictve cez ustanovenie § 25 SSP.

13. V danom prípade ide o hmotnoprávny administratívnoprávny vzťah (vertikálny vzťah), v ktorom stavebný úrad koná ako štátny orgán a ako taký v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Použitie analógie v činnosti orgánov verejnej správy pri výkone ich právomoci kasačný súd vníma ako problematické.

14. Na rozdiel od analógie, logický výklad argumentum a maiori ad minus v činnosti štátnych orgánov je v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR.

15. Pojem „odstránenie stavby“ v zmysle § 88 Stavebného zákona, arg. a maiori ad minus implicitne zahŕňa aj zasypanie výkopovej jamy rýh, ktoré predchádzali realizácii stavby, ktorá sa neuskutočnila. Odstránenie stavby je nevyhnutné vykladať ako uvedenie do pôvodného stavu, vrátane povrchovej úpravy pozemku.

16. V prípade uvedenia staveniska do pôvodného stavu, hoci sa na stavebnom pozemku nenachádzajú stavebné konštrukcie výslovne upravené v § 43 ods. 1 stavebného zákona, ak niet iného právneho režimu upraveného stavebným zákonom, ktorý by takýto skutkový stav explicitne riešil, je potrebné postupovať za použitia argumentu a maiori ad minus pri výklade ust. § 88a ods. 6 písm. a/ stavebného zákona.

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol rovnaké argumenty, ktoré použil už v predchádzajúcom konaní a s ktorými sa súd dostatočne vysporiadal. Tieto námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu. Z toho dôvodu sa nimi kasačný súd opätovne nezaoberal.

18. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní. Žalovanému trovy konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.